

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo o společné žádosti, kterou podali manželé
r. Rozvadiv – Ukrajina, a rozená
ar achiv – Ukrajina, oba státní občané Ukrajiny, trvale
bytem N. zastoupeni
o udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona
č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění
pozdějších předpisů, takto:

žádosti výše jmenovaných o udělení státního občanství České republiky
se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Na základě společné žádosti jmenovaných bylo zahájeno správní řízení
ve věci udělení státního občanství České republiky. Žádost byla podána u Krajského
úřadu Středočeského kraje dne 13.12.2013. Správní řízení o této žádosti bylo
zahájeno dne 5.3.2014, kdy žádost došla na Ministerstvo vnitra. Žadatelé uzavřeli
první manželství na Ukrajině dne 21.10.1995, z manželství se narodila v České
republice (Mělník) dne cera . Toto manželství bylo
rozvedeno na Ukrajině dne 26.9.1997. Poté bývalí manželé uzavřeli nové manželství
se státními občany České republiky; žadatel uzavřel v Praze dne 13.11.1997
manželství s nželství bylo rozvedeno rozsudkem
Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 27.9.2007, který nabyl právní moci dne
8.11.2007). Žadatelka uzavřela v Klecanech dne 14.11.1997 manželství s
toto manželství bylo rozvedeno rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9
ze dne 24.10.2007, který nabyl právní moci dne 19.12.2007); z tohoto manželství se
narodil v Praze dne adatelé uzavřeli v Říčanech
dne 21.6.2008 nové manželství. Rozsudkem Okresního soudu v Kolíně ze dne
12.12.2011 bylo rozhodnuto o nezrušitelném osvojení
manželem matky. Žadatel má na území České republiky povolený trvalý pobyt
od 17.4.2000, žadatelka od 9.11.2000. Oba žadatelé jsou státními občany Ukrajiny.

Správní řízení bylo usnesením Ministerstva vnitra ze dne 21.11.2014
přerušeno do dne 20.1.2015 a žadatelé byli v souladu s ustanovením § 47 zákona
č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“),
informováni, že Ministerstvo vnitra zahájilo dne 5.3.2014 podle ustanovení § 44
správního řádu a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání
státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon

o státním občanství"), správní řízení o jejich společné žádosti o udělení státního občanství České republiky. Žadatelé byli poučeni, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu mají právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Zároveň byli žadatelé vyzváni, aby ve stanovené lhůtě, tj. nejpozději do 20.1.2015 doručili na Ministerstvo vnitra doklady nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky (§ 3 správního řádu a § 7 a § 8 zákona o státním občanství). Podle ustanovení § 33 správního řádu si mohli zvolit zmocněnce. Součástí státoobčanského spisu jsou plné moci ze dne 9.12.2013 a ze dne 10.12.2013 pro

Žadatelé doložili požadované doklady ve stanovené lhůtě, tj. dne 12.1.2015. Před vydáním rozhodnutí ve věci jejich společné žádosti o udělení státního občanství České republiky byla žadatelům dána možnost, aby ve lhůtě do 22.4.2015 nahlédli do svého státoobčanského spisu a vyjádřili se k podkladům rozhodnutí. Této možnosti využila zmocněnkyně žadatelů, která se dostavila na Ministerstvo vnitra dne 9.4.2015.

Žadatel doložil do spisu kopie stran cestovního pasu Ukrajiny č. _____, který byl vydán na jméno a příjmení _____ dne 19.10.2006 s platností do 19.10.2016, žadatelka založila do spisu kopie stran cestovního pasu Ukrajiny č. _____, který byl vydán na jméno a příjmení _____ a dne 12.8.2005 s platností do 12.8.2015. Do spisu založili přehled svých cest do zahraničí za uplynulých pět let ke dni podání společné žádosti o udělení státního občanství České republiky; z přehledu zahraničních cest je patrné, že se žadatelé za posledních pět let ke dni podání žádosti rovněž na území České republiky převážně zdržovali.

Žadatel je pojištěncem Oborové zdravotní pojišťovny zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví (dále také jen „OZP“), a to od 3.4.2000. Do spisu založil potvrzení této zdravotní pojišťovny ze dne 11.11.2013, v němž je uvedeno, že nemá ke dni 31.10.2013 vůči OZP splatný nedoplatek na pojistném a na penále na veřejné zdravotní pojištění; tímto potvrzením není dotčeno právo OZP na úhradu případného rozdílu v pojistném a penále, který může být zjištěn při následné kontrole, prováděné dle § 22 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění v platném znění. Dále byl předložen přehled platebních povinností pojištěnce, z něhož vyplývá, že plátcí pojistného byli za žadatele jeho zaměstnavatelé, a to konkrétně v období od 3.4.2000 do 31.3.2011 obchodní společnost _____ s.r.o. a od 1.4.2011 obchodní společnost _____ s.r.o.).

Žadatelka je pojištěncem OZP od 1.7.2003. Trvalý pobyt na území České republiky má povolený od 9.11.2000. Do spisu založila potvrzení OZP ze dne 11.11.2013, z něhož vyplývá, že je pojištěna u OZP od 1.7.2003 a ke dni 31.10.2013 nemá vůči OZP splatný nedoplatek na pojistném a na penále na veřejné zdravotní pojištění. Dále žadatelka předložila přehled platebních povinností, z něhož vyplývá, že nebyla nikdy samoplátcem pojistného; plátcí pojistného byli v jejím případě její zaměstnavatelé (konkrétně v období od 5.6.2006 do 31.3.2011 obchodní společnost _____ s.r.o.) nebo stát prostřednictvím svého státního rozpočtu (v období od 1.7.2003 do 9.9.2003 byla žadatelka vedena v kategorii mateřská dovolená/rodičovský příspěv., a v období od 10.9.2003 do 4.6.2006 byla vedena

v evidenci uchazečů o zaměstnání Úřadem práce České republiky-krajskou pobočkou v Příbrami). Žadatelka doložila dne 15.4.2015 Informace o pojištění s výpisem za období od 9.11.2000 do 10.4.2015, tzv. registrační údaje, vystavené Všeobecnou zdravotní pojišťovnou České republiky dne 10.4.2015, z nichž vyplývá, že v době od 9.11.2000 do 30.6.2003 byla přihlášena k veřejnému zdravotnímu pojištění u této zdravotní pojišťovny.

Žadatel uvedl, že se na území České republiky zdržuje od roku 1993, v roce 2000 se stal jednatelem obchodní společnosti s.r.o., kde působil do roku 2004. V období od 14.12.2010 do 13.11.2012 zastával žadatel funkci jednatele v obchodní společnosti s.r.o., kde je nyní zaměstnán na pozici manažer, jeho měsíční příjem činí 14 000 Kč. Žadateli byl vydán dne 27.4.1994 živnostenský list k předmětu podnikání „stavitel“, v roce 1997 bylo živnostenské oprávnění na základě žádosti žadatele Finančním úřadem pro Prahu-Jižní Město zrušeno. Žadatel založil do spisu potvrzení Finančního úřadu pro Středočeský kraj, elektronicky podepsáno dne 13.11.2013, v němž správce daně na základě žádosti o vydání potvrzení podle § 66 odst. 1 a § 67 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, potvrzuje ke dni 8.11.2013 neexistenci daňových nedoplatků žadatele vůči orgánům Finanční správy České republiky. Dále doložil potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení Praha-východ ze dne 11.11.2013, v němž je uvedeno, že žadatel není plátcem pojistného a tudíž nejsou evidovány žádné závazky na platbách pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.

Žadatelka přicestovala do České republiky v roce 1995, v současné době je pracuje jako manažerka v obchodní společnosti s.r.o., její měsíční příjem činí 12 000 Kč. Žadatelka založila do spisu potvrzení Finančního úřadu pro Středočeský kraj, elektronicky podepsáno dne 25.11.2013, v němž správce daně na základě žádosti o vydání potvrzení podle § 66 odst. 1 a § 67 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, potvrzuje ke dni 8.11.2013 neexistenci daňových nedoplatků žadatelky vůči orgánům Finanční správy České republiky. Dále doložila potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení Praha-východ ze dne 11.11.2013, v němž je uvedeno, že není plátcem pojistného a nejsou tedy evidovány žádné závazky na platbách pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti ke dni 11.11.2013.

Za obchodní společnost s.r.o. doložili žadatelé potvrzení Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, elektronicky podepsáno 21.11.2013, v němž správce daně na základě žádosti o vydání potvrzení podle § 66 odst. 1 a § 67 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů o neexistenci daňových nedoplatků uvedeného daňového subjektu, potvrzuje ke dni 21.11.2013 neexistenci daňových nedoplatků obchodní společnosti vůči orgánům Finanční správy České republiky, dále potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení, z něhož vyplývá, že výše uvedená obchodní společnost nemá ke dni 9.11.2014 evidován splatný nedoplatek na pojistném na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, penále a přírážce k pojistnému, a přehled předpisů a plateb pojistného za období od 1.10.2010 do 30.11.2013, vystavené OZP a přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období 2011 a 2012.

Žadatelé žijí společně se svými dětmi na adrese trvalého pobytu v rodinném domě, který je v jejich vlastnictví. Dcera nar. v Mělníku je ve školním roce 2014/2015 studentkou Gymnázia Říčany; státní

občanství České republiky nabyta na základě prohlášení podle ustanovení § 35 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky); k nabytí státního občanství České republiky došlo dnem převzetí listiny, tj. dne 26.5.2014; prohlášení k nabytí státního občanství České republiky učinila u Krajského úřadu Středočeského kraje. Syn I. , který se narodil v Praze dne vání manželství žadatelky se státním občanem České republiky nabytí státní občanství České republiky narozením.

Na základě podkladů shromážděných v průběhu správního řízení a obsažených ve spise dospělo Ministerstvo vnitra k následujícím závěrům.

Žadatelé splňují podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu v České republice ke dni podání žádosti uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, tj. že mají na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržují. Trvalý pobyt na území České republiky má žadatel povolen od 17.4.2000, žadatelka od 9.11.2000; společnou žádost o udělení státního občanství České republiky podali žadatelé prostřednictvím Krajského úřadu Středočeského kraje dne 13.12.2013.

K žádosti o udělení státního občanství České republiky si Ministerstvo vnitra vyžádalo dne 9.9.2014 výpisy z evidence Rejstříku trestů fyzických osob, z nichž vyplývá, že neobsahují žádné informace o odsouzení žadatelů. Žadatelé tak splňují další podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství, tj. že nebyli v posledních pěti letech pravomocně odsouzeni pro úmyslný trestný čin.

Pohovor k ověření znalosti českého jazyka byl s žadateli proveden dne 10.12.2013 před Krajským úřadem Středočeského kraje v souladu s vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky. Oba žadatelé znalost českého jazyka prokázali a splnili tak i další podmínku k udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, tj. že fyzická osoba žádající o udělení státního občanství České republiky prokáže znalost českého jazyka.

S odkazem na ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je podmínkou pro udělení státního občanství České republiky také plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky (tj. konkrétně ze zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů), povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění (tj. konkrétně ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů), sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky. Za účelem prokázání podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství si Ministerstvo vnitra může vyžádat na základě

ustanovení § 8 odst. 3 zákona o státním občanství potvrzení finančního úřadu o úhradě daní a poplatků, kopie daňových priznání, výpisů z obchodního rejstříku, živnostenských listů nebo pracovních smluv, potvrzení zdravotní pojišťovny o řádném průběhu a platbách veřejného zdravotního pojištění a potvrzení zaměstnavatele o úhradě daní z příjmu a o platbách na veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti. Z dokladů, které žadatelé ke své žádosti o udělení státního občanství České republiky doložili, nebylo zjištěno, že by neplnili povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky. Obecní úřad ve Vyžlovce ve svém stanovisku ze dne 8.1.2014 uvedl, že žadatelé žijí v obci dlouhodobě se svými dětmi, a obec nemá připomínek k udělení státního občanství České republiky. Krajský úřad Středočeského kraje ve stanovisku ze dne 10.2.2014 uvedl, že pokud žadatelé splní všechny zákonné podmínky, nemá krajský úřad žádné námítky k případnému udělení státního občanství České republiky. Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, odbor cizinecké policie, oddělení pobytových agend ve stanovisku ze dne 24.2.2014 uvedlo, že proti udělení státního občanství České republiky žadatelům není námitek. Bylo tak prokázáno splnění podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

Žadatelé nesplňují podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, když neprokázali, že by nabytím státního občanství České republiky pozbyli své dosavadní státní občanství nebo že již své dosavadní státní občanství pozbyli. K tomuto Ministerstvo vnitra uvádí, že dnem 1.1.2014 nabyl účinnosti zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky). Podle ustanovení § 74 citovaného zákona řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů; pozbytí dosavadního státního občanství se pro udělení státního občanství České republiky nevyžaduje.

Ministerstvo vnitra po pečlivém posouzení všech důkazů provedených ve správním řízení o společné žádosti jmenovaných o udělení státního občanství České republiky a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí dospělo nakonec k závěru, že jejich společné žádosti nevyhoví, a to s ohledem na níže uvedené.

Ministerstvo vnitra je povinno v řízení o žádosti o udělení státního občanství České republiky přijít v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 a ustanovením § 3 správního řádu s řešením, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a jeho přijetím nevzniknou nedůvodné rozdíly při posuzování shodných či podobných případů. Ministerstvo vnitra se tak rozhoduje v režimu zvážení naplnění soukromého zájmu žadatelů na udělení státního občanství České republiky a na naplnění veřejného zájmu na přijetí žadatelů do státního svazku České republiky. Zde je nutno vzít především do úvahy, že státní občanství je považováno za pevný, úzký a trvalý vztah mezi tím kterým žadatelem a Českou republikou. Musí zde proto existovat opravdové vzájemné spojení zájmů a citů spolu s existencí vzájemných práv a povinností, které je vyvozováno zejména z faktu pobytu na území České republiky a dovršené integrace toho kterého žadatele v České republice. Rozhodování o přijetí do státního

svazku České republiky je podle české právní úpravy ve sféře správního uvážení správního orgánu, jemuž je tato pravomoc svěřena, neboť na udělení státního občanství České republiky není právní nárok. Ministerstvo vnitra tak v případě zvažování obou výše uvedených zájmů ve vzájemné souvislosti dává přednost veřejnému zájmu, pokud zde zůstává pochybnost o tom, že oba výše definované zájmy nejsou v souladu, a žádosti o udělení státního občanství České republiky nevyhovuje, a to ani za předpokladu, že žadatelé podmínky stanovené k udělení státního občanství České republiky v době rozhodování o žádosti splňují. Takové rozhodnutí není v rozporu s Evropskou úmluvou o státním občanství, k níž Česká republika přistoupila. Mezinárodní právo všeobecně uznává pravidlo, že je vnitřní záležitostí každého státu, jakým způsobem upraví ve svém právním řádu způsoby nabývání a pozbývání státního občanství, je věcí každého státu určit podle vlastního práva, kdo jsou jeho občané. Tento nezpochybnitelný princip je v současné době všeobecně přijímán.

Na základě posouzení žádosti o udělení státního občanství České republiky ve výše uvedeném kontextu se Ministerstvo vnitra rozhodlo, že žadatelům české státní občanství neudělí. Ministerstvo vnitra podotýká, že status cizince s povoleným trvalým pobytem v České republice zajišťuje žadatelům téměř stejné postavení jako státnímu občanu České republiky, mají zde garantována rovněž všechna práva jako občané České republiky, vyjma některých práv občanských. Lze odkázat také na čl. 42 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, vyhlášené pod č. 2/1993 Sb., podle něhož cizinci požívají v České republice práv a svobod zaručených Listinou, pokud nejsou výslovně přiznána občanům. Ministerstvo vnitra odkazuje rovněž na usnesení Ústavního soudu č.j.: IV. ÚS 586/99 ze dne 8.3.2000, kdy Ústavní soud judikoval, že v případech, kdy státoobčanský vztah nevzniká ex lege (ze zákona), ale na základě rozhodnutí příslušného orgánu státu, má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené ústavou, ústavními zákony, ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy. Takový postup není v rozporu ani s Evropskou úmluvou o státním občanství. Ústavní soud dále ve svém usnesení č.j.: II. ÚS 624/06 ze dne 17.5.2007 přímo konstatoval, že není žádného základního práva, které by suverénní stát mohl porušit tím, že cizinci státní občanství neudělí. Dále pak Ústavní soud uvedl, že zákon o nabývání a pozbývání českého občanství nezakotvuje nárok na získání občanství při splnění zákonných podmínek, ale pouze možnost toto získat.

Ministerstvo vnitra proto rozhodlo o žádosti jmenovaných o udělení státního občanství České republiky způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů ode dne jeho doručení rozklad k ministrově vnitra, a to podáním učiněným u oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu).

Dana Koudelková
 JUDr. Dana Koudelková
 referent společné státní správy a samosprávy